

BEIARELV-SAKEN

ET GRAVEPROSJEKT DER STILLHET OG
MOTSTAND MOT JOURNALISTIKKEN RÅDER

Innhold

Hva skjedde i Beiarelva?	2
Innledning – det enkle spørsmålet.....	2
Bakgrunn og idé	2
Opprinnelig hypotese	3
Metode i startfasen: dokumentarbeid og felt.....	3
Kildearbeid i et miljø preget av frykt	4
Kompetansebygging som metode	4
Hypoteseskifte – fra natur til makt, rolleblanding og habilitet.....	5
Innsyn, motstand og metodiske konsekvenser.....	5
Kvalitetssikring og dokumentasjonskrav: SUJO som metodisk støtte	6
Å grave alene over tid – belastning, risiko og utholdenhet	6
Samarbeid i slutfasen: Kommunal Rapport og blikk utenfra.....	7
Etiske vurderinger	7
Begrensninger.....	7
Overføringsverdi: Hva kan andre journalister lære?	8
Konsekvenser	8
Avslutning.....	9
Vedlegg 1	10
Metodisk oversikt og dokumentasjonsgrunnlag	10
Metodiske hovedfaser i prosjektet.....	10
Fase 1: Prosjektstatus, naturinngrep og rammevilkår.....	10
Fase 2: Forvaltning, ansvar og kontroll	10
Fase 3: Kildearbeid i et lukket miljø	10
Fase 4: Kompetansebygging og juridisk avklaring.....	11
Fase 5: Hypoteseskifte – fra naturinngrep til makt og habilitet	11
Fase 6: Motstand, innsyn og skjerpet metode.....	11
Fase 7: Kvalitetssikring og samarbeid i slutfasen	12
Dokumentasjonsgrunnlag	12
Omfang.....	12
Vedlegg 2	13
Lenker til publiserte artikler.....	13

Hva skjedde i Beiarelva?

Beiarelv-prosjektet viser hvordan et enkelt spørsmål om et uferdig tiltak kan utvikle seg til en omfattende undersøkelse av makt, habilitet og frykttkultur. Metoderapporten beskriver hvordan langsiktig kildearbeid, kompetansebygging, streng dokumentkontroll og samarbeid ble avgjørende verktøy i en konfliktfylt sak fra et lite lokalsamfunn.

Innledning – det enkle spørsmålet

Beiarelv-prosjektet startet med et enkelt og konkret spørsmål:

Hvorfor sto ikke fisketrappene ferdige – etter at over 39 millioner offentlige kroner var brukt?

Spørsmålet fremsto i utgangspunktet som avgrenset og praktisk. Det handlet om fremdrift, økonomi og ansvar i et konkret miljøtiltak. Etter hvert viste det seg at den uferdige fisketrappa bare var toppen av isfjellet.

Bak lå en historie om hva som kan skje når store offentlige midler ruller inn i et lite lokalsamfunn, uten at kontrollmekanismer fungerer slik mange tar for gitt.

Prosjektet utviklet seg gradvis fra å handle om naturinngrep og prosjektstyring, til å bli en undersøkelse av habilitet, rolleblanding, dobbeltroller, frykttkultur og pressefiendtlighet – og om et lokaldemokrati der offentlighet, innsyn og intern kontroll utfordres når pressen begynner å stille spørsmål.

Gjennom prosjektet er det blant annet avdekket at et offentlig finansiert miljøprosjekt i et vernet vassdrag utviklet seg til omfattende naturinngrep, at kommunalt ansatte hadde roller på begge sider av bordet og fakturerte prosjektet via egne foretak, at sentrale habilitetsvurderinger manglet, og at folkevalgte diskuterte hvordan saken kunne «ties i hjel» og lokalavisa boikottes.

Denne metoderapporten beskriver hvordan langsiktig kildearbeid, kompetansebygging, streng dokumentkontroll og samarbeid ble avgjørende verktøy i en konfliktfylt sak fra et lite lokalsamfunn på under tusen innbyggere.

Per innlevering består prosjektet av 20 publiserte nettsaker (se Vedlegg 2), i tillegg til videre arbeid med nye publiseringer.

Bakgrunn og idé

Utgangspunktet var restaurering av fisketrapper i Beiarelva, et vernet vassdrag og nasjonalt laksevassdrag. Prosjektet hadde pågått over flere år og mottatt betydelig offentlig finansiering. Samtidig var fisketrappene fortsatt ikke ferdigstilt, kostnadene hadde økt, og inngrepene i terrenget fremsto mer omfattende enn mange forbandt med «restaurering».

Den opprinnelige journalistiske idéen var å undersøke:

- hvorfor prosjektet ikke var ferdigstilt
- hvordan offentlige midler var brukt
- hva slags tillatelser prosjektet bygget på, og om tiltaket var i tråd med disse
- og hvordan lokal og statlig forvaltning hadde fulgt opp prosjektet

Opprinnelig hypotese

Den første hypotesen var at prosjektet hadde vokst i omfang uten tilstrekkelig kontroll, og at forvaltningens oppfølging av både naturinngrep og økonomi var svak.

Arbeidet startet med omfattende dokumentinnhenting:

- innsyn i kommunale og statlige vedtak, saksframlegg og møteprotokoller
- gjennomgang av dispensasjoner, søknader, konsulentrappoter og budsjett
- befaringer i elva for å dokumentere inngrepene

Allerede tidlig ble det tydelig at et prosjekt omtalt som «restaurering» i praksis kunne beskrives som nybygg og omfattende naturinngrep i et vernet vassdrag. Dette ble et første metodisk vendepunkt.

Metode i startfasen: dokumentarbeid og felt

Arbeidet startet med omfattende dokumentinnhenting og systematisering:

- innsyn i kommunale og statlige vedtak, saksframlegg, møtereferater og korrespondanse
- gjennomgang av dispensasjoner, søknader, konsulentrappoter og budsjett-/finansieringsoversikter
- løpende intervjuer med grunneiere, lokale aktører, politikere og forvaltning
- befaringer i området for å dokumentere inngrepene og sammenholde det som var gjort med det som var tillatt

Arbeidet ble gjort fra en liten lokalredaksjon og i hovedsak av én journalist, parallelt med løpende nyhetsproduksjon. Dette gjorde omfanget av dokumentinnhenting og varigheten i prosjektet metodisk og praktisk krevende.

Tidlig i arbeidet ble det tydelig at et prosjekt godkjent som «restaurering» i praksis kunne beskrives som nybygg og omfattende naturinngrep i et vernet vassdrag. Dette var et journalistisk vendepunkt: det var nødvendig å forstå hvor grensen gikk mellom «restaurering» og tiltak som krever andre vurderinger og tillatelser.

Kildearbeid i et miljø preget av frykt

En sentral del av prosjektets metode var langsiktig og systematisk kildearbeid. I startfasen brukte journalisten om lag et halvt år på å bygge et kildenettverk, særlig innad i Beiarelva SA og i kommunestyret/kommunen.

Arbeidet startet uten etablerte kilder. I stedet ble det brukt tid på å etablere kontakt, lytte og bygge tillit. Flere tidlige samtaler ga få konkrete opplysninger, men bidro til forståelse av interne prosesser, relasjoner og maktstrukturer.

Et bevisst metodisk valg var å la kilder foreslå hvem journalisten burde kontakte videre, uten at identiteten til tipseren ble videreformidlet. Når neste person ble kontaktet, fikk vedkommende ikke vite hvem som hadde foreslått kontakten. Over tid ga dette et nettverk av kilder der ingen hadde oversikt over hvem andre journalisten snakket med.

Arbeidsformen var nødvendig fordi journalisten tidlig ble gjort oppmerksom på at det rådet en frykktkultur både i kommunen og internt i Beiarelva SA. Flere potensielle kilder uttrykte bekymring for konsekvenser dersom det ble kjent at de hadde snakket med pressen. Metoden reduserte risikoen for at kilder ble identifisert eller at informasjonsflyt kunne spores tilbake til enkeltpersoner.

Kildenettverket ble også metodisk viktig for dokumentarbeidet: flere kilder pekte på hvilke dokumenter som måtte etterspørres, hvordan beslutninger faktisk ble tatt, og hvilke spor som var relevante å følge videre.

Kompetansebygging som metode

For Saltenposten var dette en arbeidsform som i stor grad skiller seg fra ordinær nyhetsproduksjon. Kompetansebygging, dokumenthåndtering og kvalitetssikring ble selve metoden, ikke støttefunksjoner.

For å omtale saken korrekt og etterrettelig, var det nødvendig å bygge betydelig kompetanse underveis. Journalisten hadde ikke spesialkunnskap om fisketrapper, miljøinngrep i vassdrag eller detaljene i regelverket som regulerer slike tiltak.

Det ble derfor brukt tid på å sette seg inn i:

- hvordan fisketrapper planlegges og bygges
- hva som typisk skiller restaurering fra nybygg og større naturinngrep
- relevante regler for saksbehandling, habilitet og rolleforståelse i kommunen, herunder sentrale deler av forvaltningsloven

For å sikre korrekt forståelse og unngå feilaktige tolkninger, knyttet journalisten til seg jurister med kompetanse innen miljøkriminalitet og forvaltningsrett. Juristene ble brukt som faglige samtalepartnere for å forstå regelverk, praksis og grensegangen mellom det som er kritikkverdigg og det som kan være ulovlig.

I tillegg hadde journalisten flere samtaler med Økokrim for å forstå:

- hvordan miljøkriminalitet typisk etterforskes
- hvordan rolleblanding og korrupsjonsproblematikk kan oppstå i offentlig finansierte prosjekter
- hvilke dokumenttyper og spor som ofte er avgjørende når man skal etterprøve slike saker

Disse samtalene bidro til å skjerpe hvilke spor og dokumenttyper som var mest relevante å etterprøve i en sak som både berører miljø, offentlig pengebruk og mulige rolleblandinger.

Samtalene ble brukt til kompetansebygging og metodisk veiledning – ikke som kildegrunnlag for konkrete påstander.

Hypoteseskifte – fra natur til makt, rolleblanding og habilitet

Under kartlegging av beslutningsprosesser og pengebruk avdekket dokumenter og intervjuer forhold som endret prosjektets retning fundamentalt.

Det ble dokumentert at:

- minst tre kommunalt ansatte hadde fakturert Beiarelva SA via egne foretak
- dette skjedde samtidig som kommunen bevilget midler og behandlet prosjektet
- uten at det i dokumentasjonen fremgikk at habilitet og rolleblanding var vurdert eller problematisert

Gjennomgang av møteprotokoller og saksbehandling viste videre at:

- ordføreren stemte over egen habilitet
- folkevalgte diskuterte strategier for å «tie saken i hjel» og boikotte lokalavisa

Dette markerte et hypoteseskifte: Beiarelv-prosjektet handlet ikke lenger primært om fisketrapper, men om maktutøvelse, internkontroll og hvordan offentlighet og kritikk håndteres når økonomi, prestisje og lokale relasjoner står på spill.

Innsyn, motstand og metodiske konsekvenser

Innsyn var en gjennomgående utfordring. Til tross for over 39 millioner kroner i offentlig støtte, nektet Beiarelva SA å gi media innsyn i detaljregnskaper. Innsyn hos offentlige myndigheter ga kun overordnede rapporter uten bilagsnivå.

Parallelt oppsto betydelig motstand mot journalistikken. Da de folkevalgte forsto at pressen kjente til diskusjonene om å tie saken i hjel, ble det sendt en politianmeldelse

for mulig avlytting av kommunens møterom. I stedet for å besvare spørsmål, ble oppmerksomheten i større grad rettet mot å identifisere lekkasjer og kilder.

I praksis bidro dette til at oppmerksomheten i perioder ble flyttet fra sakens innhold til spørsmål om «hvordan pressen visste», og til forsøk på å identifisere kilder og lekkasjer.

Motstanden fikk direkte metodiske konsekvenser:

- krav til dokumentasjon ble skjerpet ytterligere
- formuleringer ble kontrollert ekstra strengt
- og det ble lagt vekt på tydelig skille mellom dokumenterte fakta og journalistiske vurderinger

Kvalitetssikring og dokumentasjonskrav: SUJO som metodisk støtte

Prosjektet innebar store mengder dokumentasjon og en høy konfliktrisikoprofil. Det ble tidlig vurdert som nødvendig å ha ekstra kontrollmekanismer internt for å sikre at alle sentrale påstander kunne dokumenteres og tåle motangrep.

Senter for undersøkende journalistikk (SUJO) ble derfor koblet på som metodisk støtte. SUJO bidro særlig med:

- struktur og systematikk i dokumenthåndtering
- kvalitetssikring av sentrale faktabeskrivelser
- og gjennomganger av publiseringer med krav om at påstander skulle være dokumenterbare

I praksis innebar dette blant annet linje-for-linje-gjennomganger av deler av materialet og manusutkast, for å sikre presisitet, etterrettelighet og korrekt balansering – noe vi anså som særlig viktig i en sak preget av konflikt, fryktkultur og høy risiko for påstander om feil eller skjev fremstilling.

Å grave alene over tid – belastning, risiko og utholdenhet

Store deler av prosjektet ble gjennomført av én journalist alene over lang tid, i en liten kommune der «alle kjenner alle». Dette ga kontinuitet og lokal innsikt, men innebar også:

- økt arbeidsbelastning
- behov for ekstra forsiktighet i kildehåndtering
- og et vedvarende krav om dokumentasjon i møte med motstand

Motstanden fra kommunal ledelse og deler av det lokale maktapparatet tærte over tid på motivasjonen. I den fasen ble det metodisk viktig å sikre både kvalitet og fremdrift gjennom flere øyne, både for journalistisk presisjon og for å stå stødig i arbeidet videre.

I denne fasen ble samarbeid en del av metoden, både for å holde kvaliteten oppe gjennom flere øyne på dokumentasjon og formuleringer, og for å sikre fremdrift og utholdenhet i et prosjekt som var krevende å stå i alene.

Samarbeid i sluttfasen: Kommunal Rapport og blikk utenfra

I sluttfasen ble Thomas Frigård i Kommunal Rapport koblet på prosjektet. Dette var et bevisst metodisk valg, av tre grunner:

1. **Forvaltningskompetanse:** å styrke analysen av kommunal saksbehandling, habilitet og administrative prosesser.
2. **Blikk utenfra:** å få en uavhengig vurdering av funn, metode og formuleringer i et prosjekt journalisten hadde båret alene over lang tid.
3. **Motstand og utholdenhet:** å sikre kapasitet og støtte i en krevende fase der motstand og konflikt påvirket arbeidssituasjonen.

Samarbeidet gjorde det også mulig å etterprøve flere spor parallelt og styrket kvalitetssikringen ytterligere.

Etiske vurderinger

Prosjektet reiste betydelige etiske spørsmål:

- belastning på enkeltpersoner i små miljøer
- kilder under press i et miljø preget av frykt
- og risiko for at konflikt og mistenkeliggjøring kunne ramme tilfeldig

Et bevisst valg var å rette kritikken mot systemer, roller og praksis – ikke mot antakelser om motiver. Samtidig ble samtidig imøtegåelse prioritert, særlig ved påstander med stor belastning.

Begrensninger

Prosjektet har klare begrensninger:

- manglende innsyn i fullstendige regnskaper og bilag som følge av at samvirkeforetaket Beiarelva SA ikke er omfattet av Offentlighetsloven
- forhold som fortsatt kan være under rettslig/etterforskningsmessig utvikling
- og spørsmål som ikke lot seg dokumentere godt nok til publisering

Samtidig er disse begrensningene en del av prosjektets funn: manglende åpenhet og uklare roller reduserer offentlig kontroll og gjør etterprøving vanskelig.

Overføringsverdi: Hva kan andre journalister lære?

Beiarelv-prosjektet viser blant annet:

- at de største sakene ofte begynner med det minste spørsmålet
- at dokumenter er avgjørende når miljøet er preget av konflikt og frykt
- at utholdenhet over tid er en metode i seg selv
- at systematisk kildebygging kan være nødvendig for å beskytte kilder i små samfunn
- at kvalitetssikring og ekstra øyne (redaksjonelt, juridisk og metodisk) er særlig viktig når saken er konfliktfylt
- og at når makt forsøker å tie ned, snu ansvaret eller flytte fokus til «lekkasjer», kan det være et tegn på at journalistikken treffer noe vesentlig

Konsekvenser

Prosjektet har ført til to politianmeldelser.

Den første politianmeldelsen ble levert av Norges Miljøvernforbund, og gjaldt naturinngrepene i Beiarelva, som er et vernet vassdrag. Anmeldelsen ble først henlagt av politiet, og senere opprettholdt av statsadvokaten etter at Norges Miljøvernforbund anket henleggelsen.

Den andre politianmeldelsen ble levert av ordføreren i Beiarn kommune, etter at det ble kjent at pressen hadde kjennskap til uttalelser fra et formannskapsmøte som ikke var formelt lukket, men heller ikke strømmet. Anmeldelsen gjaldt mistanke om mulig avlytting av kommunens møterom, men saken ble henlagt av politiet samme dag.

Bakgrunnen for anmeldelsen var at folkevalgte under møtet diskuterte journalisten i prosjektet ved navn, foreslo boikott av lokalavisa og uttrykte ønske om å «tie saken i hjel». Opplysningene gjorde det mulig å omtale innholdet i møtet journalistisk.

Per innleveringstidspunkt er flere sentrale spørsmål fortsatt uavklart. En artikkel om tre kommunalt ansatte som har fakturert Beiarelva SA via private foretak er under arbeid. Det er på nåværende tidspunkt uklart om dette vil føre til ytterligere anmeldelser eller rettslige konsekvenser.

I tradisjonell SKUP-forstand har publiseringene foreløpig ikke utløst tydelige formelle konsekvenser som avgang, domfellelse eller lovendring. Samtidig viser prosjektet hvordan undersøkende journalistikk i små lokalsamfunn møter en annen type motstand og treghet: der maktforholdene er tette, blir urett ikke nødvendigvis rettet opp av seg selv, og offentlighet kan motarbeides.

Avslutning

Beiarelv-saken handler i realiteten ikke om fisketrapper. Den handler om makt, habilitet, dobbeltroller, frykt og pressefiendtlighet – og om et lokaldemokrati der kontrollmekanismer kan svekkes når store penger, prestisje og tette relasjoner møtes.

Prosjektet viser både journalistikkens muligheter og begrensninger i møte med manglende innsyn og motstand, og hvordan langsiktig kildearbeid, kompetansebygging og streng kvalitetssikring kan gjøre det mulig å åpne lukkede rom – også fra en liten lokalredaksjon.

Det sentrale nye i prosjektet er ikke enkelthendelser isolert sett, men dokumentasjonen av hvordan et offentlig finansiert miljøprosjekt over tid utviklet seg til et systemproblem, der rolleblanding, beslutningsprosesser og pengebruk ble sammenfiltret. Prosjektet viser også hvordan politisk og administrativ ledelse forsøkte å flytte oppmerksomheten fra sak til journalistikk, noe som i seg selv ble en del av det journalistiske funnet.

Vedlegg 1

Metodisk oversikt og dokumentasjonsgrunnlag

Dette vedlegget gir en samlet oversikt over prosjektets metodiske faser og dokumentasjonsgrunnlag, og er ment som et supplement til hovedteksten. Vedlegget utdyper ikke metoden på nytt, men synliggjør struktur, omfang og kontrollmekanismer i arbeidet.

Metodiske hovedfaser i prosjektet

Fase 1: Prosjektstatus, naturinngrep og rammevilkår

Formål: Avklare hva som faktisk var gjort i Beiarelva, og på hvilket rettslig og forvaltningsmessig grunnlag.

Kjennetegn ved arbeidet:

- Innsyn i tillatelser, dispensasjoner og prosjektbeskrivelser
- Sammenstilling av vedtak og faktiske inngrep i og rundt elva
- Befaringer og visuell dokumentasjon
- Kartlegging av kostnader og offentlig finansiering

Metodisk betydning:

Denne fasen etablerte prosjektets grunnspørsmål og avdekket tidlig avvik mellom vedtak, prosjektbeskrivelser og gjennomførte tiltak.

Fase 2: Forvaltning, ansvar og kontroll

Formål: Undersøke hvem som hadde ansvar for oppfølging og kontroll og tilsyn med prosjektet.

Kjennetegn ved arbeidet:

- Innsyn i kommunale saksframlegg, møteprotokoller og korrespondanse
- Intervjuer med lokal og statlig forvaltning
- Kartlegging av rollefordeling mellom kommune, tiltakshaver og statlige myndigheter

Metodisk betydning:

Prosjektet beveget seg fra enkeltsaker og tiltak til systemspørsmål om ansvar, oppfølging og manglende kontrollmekanismer.

Fase 3: Kildearbeid i et lukket miljø

Formål: Bygge et kildenettverk i et miljø preget av frykttkultur og tette relasjoner.

Kjennetegn ved arbeidet:

- Langsiktig tillitsbygging over flere måneder
- Kildebeskyttende arbeidsform uten synlig kildekjede
- Parallell bruk av kilder og dokumentasjon

Metodisk betydning:

Kildearbeidet gjorde det mulig å forstå faktiske beslutningsprosesser, identifisere relevante dokumenter og avdekke forhold som ikke var tilgjengelige gjennom åpne kilder. Metoden reduserte risikoen for at enkeltkilder kunne identifiseres.

Fase 4: Kompetansebygging og juridisk avklaring

Formål: Sikre korrekt forståelse av regelverk, praksis og begrepsbruk før publisering.

Kjennetegn ved arbeidet:

- Opplæring i miljøregelverk, fisketrapper og forvaltningsrett
- Samtaler med jurister innen miljøkriminalitet og forvaltning
- Metodiske samtaler med Økokrim om etterprøving av miljø- og korrupsjonssaker

Metodisk betydning:

Kompetansebyggingen var en forutsetning for presise spørsmål, riktig begrepsbruk og etterrettelig journalistikk, særlig i en sak som berører både miljø, offentlig pengebruk og mulig rolleblanding.

Fase 5: Hypoteseskifte – fra naturinngrep til makt og habilitet

Formål: Undersøke sammenhenger mellom roller, beslutninger og pengebruk.

Kjennetegn ved arbeidet:

- Sammenstilling av fakturaer, ansettelsesforhold og vedtak
- Kartlegging av habilitetsvurderinger og manglende vurderinger
- Systematisk dokumentanalyse over tid

Metodisk betydning:

Denne fasen markerte prosjektets tydeligste metodiske vendepunkt og dannet grunnlaget for de mest sentrale avsløringene knyttet til rolleblanding og manglende internkontroll.

Fase 6: Motstand, innsyn og skjerpet metode

Formål: Håndtere økende motstand og manglende innsyn.

Kjennetegn ved arbeidet:

- Gjentatte innsynsbegjæringer
- Dokumentasjon av reaksjoner og mottiltak
- Skjerpet krav til dokumentasjon og formuleringer

Metodisk betydning:

Motstanden ble i seg selv et journalistisk funn, og førte til ytterligere presisering av metode, språk og dokumentasjonskrav.

Fase 7: Kvalitetssikring og samarbeid i slutfasen

Formål: Sikre presisjon, etterprøvbarhet og fremdrift i en konfliktfylt slutfase.

Kjennetegn ved arbeidet:

- Linje-for-linje-gjennomganger i samarbeid med SUJO
- Systematisering av et omfattende dokumentmateriale
- Samarbeid med Kommunal Rapport for forvaltningskompetanse og blikk utenfra

Metodisk betydning:

Ekstra kvalitetssikring og samarbeid var avgjørende for å ferdigstille prosjektet på en faglig og journalistisk forsvarlig måte, og for å sikre at alle sentrale påstander kunne dokumenteres.

Dokumentasjonsgrunnlag

Prosjektet bygger på et omfattende dokumentmateriale, herunder:

- Kommunale vedtak, saksframlegg og møteprotokoller
- Statlige tillatelser, vedtak og rapporter
- Konsulentrapporter og prosjektbeskrivelser
- Budsjett- og finansieringsdokumenter
- Fakturaer og regnskapsutdrag (der innsyn var mulig)
- E-poster og korrespondanse innhentet via innsyn
- Egne notater fra intervjuer og befaringer

Omfang

- Dokumentarkiv på over 300 GB
- Mer enn 500 innsynsbegjæringer
- Materiale fra kommune, statlige myndigheter og tiltakshaver

Vedlegg 2

Lenker til publiserte artikler

Nedenfor følger lenker til publiserte artikler som inngår i Beiarelv-prosjektet. Publiseringene er ikke listet etter metodisk fase, men kronologisk.

Metodisk sammenheng og arbeidsprosess er beskrevet i hovedrapporten og i Vedlegg 1.

Saltenposten 12.06.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/hva-skjedde-i-beiarelva/472772>

Saltenposten 13.06.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/situasjonen-i-beiarelva-viser-at-det-haster-med-bedre-kontroll/472654>

Saltenposten 17.06.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/et-lite-gjennomtenkt-prosjekt-som-har-kommet-fullstendig-ut-av-kontroll/473542>

Saltenposten 19.06.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/det-er-den-ene-broleren-etter-den-andre/473828>

Saltenposten 26.06.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/dette-er-ikke-en-sak-som-kan-ties-ihjel/475011>

Saltenposten 30.06.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/juss-ekspert-advarer-om-at-fisketrapp-prosjektet-kan-fa-strafferettslige-konsekvenser/474692>

Saltenposten 02.07.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/det-verste-naturinngrepet-vi-har-sett-pa-veldig-lenge/475439>

Saltenposten 03.07.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/beiarelva-sa-kan-bli-nodt-a-betale-tilbake-26-millioner-kroner-1/474229>

Saltenposten 03.07.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/apenhet-er-alfa-og-omega/475936>

Saltenposten 09.07.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/vi-har-inntrykk-av-at-statsforvalteren-og-kommunen-jobber-iherdig-for-a-skjule-at-de-ikke-har-vaert-sitt-ansvar-bevisst/477402>

Saltenposten 22.07.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/laksetrappas-far-vi-visste-at-det-fantes-muligheter/477939>

Saltenposten 08.09.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/politiet-har-innledet-etterforskning-av-beiarelva-sa/484319>

Saltenposten 23.10.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/vi-forventer-at-okokrim-tar-saken-videre/490861>

Saltenposten 08.11.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/har-politianmeldt-mulig-avlytting-av-formannskapsmote/493493>

Saltenposten og Kommunal Rapport 17.11.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/da-begynner-vi-a-bli-pa-gyngende-grunn/494353>

Saltenposten og Kommunal Rapport 18.11.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/politiet-henla-saken-allerede-samme-dag/495270>

Saltenposten og Kommunal Rapport 20.11.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/det-er-viktig-at-innbyggerne-far-vite-om-disse-holdningene/494218>

Saltenposten og Kommunal Rapport 20.11.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/politikerne-foeslo-a-tie-saken-ihjel-og-boikotte-lokalavisa/494472>

Saltenposten 28.11.2025: <https://www.saltenposten.no/nyheter/henleggelsen-i-beiarelva-saken-blir-staende/496738>

Saltenposten og Kommunal Rapport 05.01.2026: <https://www.saltenposten.no/nyheter/det-er-overhodet-ikke-stemning-for-a-gi-media-innsyn-i-regnskapet/499761>